

Aynada kendimi inceledim. Genç ama yıkılmış kadını görüntüsünden tanıdım. Eğildim, dudaklarımı aynaya dayadım. Birinin ölü gibi derin uyuduğu bir odadakine benzer buğu yayıldı aynaya. Arkamdan yansıyan odaya baktım. Yatakta saç tokaları, uyku hapları, pamuklu külotlar duruyordu. Çarşafta süt ve kan lekeleri vardı. Düşündüm: Biri bu yatağın fotoğrafını çekse, akli başında her insan genç bir kadın cinayetinin yahut çok gaddar bir kaçırma olayının reproduksiyonu derdi. Bir kadının hayatının, her an bir suç mahalline dönüşebileceğini biliyordum. Zaten bir suç mahallinde yaşadığını, bu suç mahallinin yatak değil beden olduğunu, suçun çoktan işlendiğini henüz anlamamıştım.

Yatak odası penceresi açıktı. Havada su, ekmek ve narenciye kokusu vardı. Pencereye gittim, eğildim. Gün yeni başlasa da sokaklar geç yaz yağmurlarından, sıcaktan tütüyordu. Kavşaktaki trafik daha şimdiden yoğundu. Şehrin ötesinde, gürleyen gökyüzüne karşı, keskin çizgilerle dikilen dağlar vardı. Ufukta engin, ısıltılı deniz. Yük gemileri dalgalarla yükselip alçalıyordu. Sesler kolaylıkla uzaklara yayılıyordu, boğuk, metalik. Betona vurulan bir çekiş sesi duydum. Gökyüzünden uçak sesleri. Meydanın alt tarafında, parke taşlarının

üzerinde bir top yuvarlandı. Okul üniformalı bir oğlan çocuğu bir kâğıt tutuşturuyor, bir kız çocuğu oyuncak bebeğini arkasında sürüklüyordu. Üzerimde güneş asılıydı, parlıyordu. Pencerenin önünde yükselen çınar ağacına uzandım. Bir yaprak kopartıp ağzıma attım. Güneşte ısınmış reçine tadındaydı, keskin, tatlımsı.

Dairede çıplak dolaştım. Salonda her şey bej ve sarıydı. Bütün zemini kaplayan halıdan kalın bir toz tabakası yükseldi. Karanlık banyoda musluk damlatıyordu. Elektrik düğmesine uzandım, floresan çıkırdarak yandı. Muslukları açıp küveti doldurdum, kendi paramla aldığım bebek yağıyla banyo tuzunu döktüm içine. Usulca suya girip, kafamı geriye yasladım. Küvetle kahverengi fayanslı duvarın arasına sıkıştırdığım otel broşürüne uzandım. Her sayfası otel hayatından bir sahne gösteriyordu. Parlak mücevher renklerinde yüksek kontrastlı fotoğraflardı. İnci beyazı önlüklü kızlar, ağaçlardan kopardıkları yakut kırmızısı elmaları yiyen kızlar, yeşim rengi bir gölün kenarında, pembe mercan renginde şarküteri ürünleriyle sofrı hazırlayan kızlar. Daha önce, her sayfayı defalarca incelemiştim. Tenis kortlarının, bahçesinin, balo salonunun olduğunu biliyordum. Yüzme havuzunu çevreleyen dağları, sonsuz eğlence imkânlarını. Broşürü bıraktım suya gömüldü, karnımın üzerine kefen gibi serildi. Şampuana uzandım. Saçlarımı gıcır gıcır olana kadar yıkadım. At kılından fırçayla yanaklarımı, dizlerimi bir güzel ovdum. Açık mavi, küçük sabunu ellerimin arasına alıp köpürttüm.

Banyodan çıktım, bedenimden akan sulara aldırmadım, saçlarıma havlu sardım, durgun havanın titreştiği dairede dolaştım. Seyahat kıyafetlerini çıkardım: blucin ve çaldığım bir gömlek. Parmuklu bezden spor ayakkabıları. Takıları taktım, parmaklarımla tarayarak saçlarımı sırtıma döktüm. Boynuma, bileklerime parfüm sıktım. Dudaklarımı boyadım. Masaya oturdum, aileme bir

veda mektubu yazdım. Kelimeleri bulmakta zorlanmadım, bütün yaz kendi kendime tekrarladığım şeylerdi. Dudaklarımı kâğıda bastırdım.

Karşımdaki pencerenin pervazında simetrik kitap yığınları, tütsü ve kibrit kutuları vardı. Sokağın öte yakasında bir pencere açıktı. Bir çocuğun başka bir çocuğu giydirdiğini gördüm. Yatağa eğilmiş bir kadın gördüm. Bir adamın elini uzatıp bir şey aldığını. Her şey hâlâ her zamanki gibiydi. Kül tablasına uzandım, bir sigara yaktım. Pencereyi açıp dışarı eğildim. Katran ciğerlerimi yakıp, parmak uçlarıma kadar yayıldı. Bedene faydalı olanı vermeyi başaramadıysanız zararlı olan verirdiniz. Yağmur başladı, sıcaklık arttı. Bir an, ellerimden okalıptüs kokusu yayıldı sanki. Sigarayı pencere pervazına bastırarak söndürdüm, ellerimi yağmura bıraktım.

Yazdığım kâğıdı katladım, üçüncü kez salondan geçtim. Bir şeyi üçüncü kez yaptığımda hep düşünürüm. Herkese de tavsiye ederim. Bu tür tekrarlardan şüphe etmek önemli bir şey. Kâğıdı holdeki ilan panosuna yapıştırdım, yüzümü daireye döndüm, annemle babamın, hol aynasının yanında asılı düğün fotoğrafını başımla selamladım. Kapının yanında hazır duran bavulu aldım. Merdivenlerden inerken adımlarım yankılandı. Merdiven sahanlığındaki bebek, sigara dumanı, haşlanmış patates kokusunu içime çektim. Yanımda bir parça ekmekle gece boyunca dondurucuda bekleyen, piramit kutulu portakal suyu vardı. Yanımda hijyen malzemeleri, saç bandı, defter vardı. Yanımda miras aldığım kışlık mont vardı. Yanımda kutsal saydığım gümüş çerçeveli ay taşı vardı. Sokağa çıktığımda dönüp yukarı baktım. Bir an, annemin bir melodramdan fırlamış gibi, mutfak penceresinden el salladığını sandım. Hangi anne çocuğuna pencereden el sallar. Kanayana kadar dilimi ısırardım. Ana baba ocağından ayrılana ne denir? Hayat yoluna çıkan yalnız bir genç.

Sokak parlıyor, yağmur ve sıcak kokuyordu. Hepsini içime al-

dım. Ölümün eşiğinde bütün görüntüleri kaydettim. Hayatı emmek için gözlerini fal taşı gibi açan cinayet kurbanıydım. Saatlerce çalıştığım, ellerime bardakları, fincanları doldurduğum, sürahilerindeki ılık sütle dudaklarımı ıslattığım süt barı oradaydı. Boyunca yüzdüğüm havuz oradaydı. Çeşme, mağaza. Rengârenk ışıldayan manav. Greyfurt, üzüm yığınları. Plastik su bidonları. Denize yaklaştıkça üzerime dökülen kuru incir ve ıslak kum kokuları.

* * *

İstasyon ıssızdı. Belki insanlar günün ilerleyen saatlerinde seyahat edecek yahut etmeyecekti. Biletim elimdeydi, derime yapışıp dağılmıştı. Trene bindim. Dağlar gittikçe yükseldi, yeşillik soldu. Terk edilmiş köylerden geçtik. Bir şeyler okudum, kartpostal yazdım. Meyve bahçeleri, ormanlar, akarsular geçti. Servis arabasıyla genç bir oğlan geldi. Çikolata, bisküvi vardı. Bir kutu naneli pastil almaya niyet edip vazgeçtim. Kompartıman yavaş yavaş boşaldı. Her istasyonda biri kayboldu. Siyah giysili kadınlar, siyah giysili çocuklara el salladı. Bir asker flama sallıyordu. Her yerde kucaklaşanlar vardı. Sonunda yalnız kaldım.

Alnımı pencereye dayadım, gözlerimi iyice açtım. Dışarıdaki her şey birdenbire yapay göründü bana. Dağlar aşağıdan yukarı güçlü bir ışıldakla aydınlatılmıştı, eteklerine kusursuz bir şekilde sıralanan ağaçlar üzerlerine balmumu dökülüp parıltılı pullara batırılmış gibiydi. Alp güllerine silikon çiym damlaları asılıydı. Çağiltılı bir şelale, zamanda donup kalmıştı sanki. Dağlara baktım, dağlar bana baktı. Hiç kuşkusuz, kılık değiştirmiş kötücül bir yerdi. Kapının üstünde bir neon tabela yanıp sönmeye başladı: Fosforlu yeşille TERMINUS yazıyordu. Yazlık ceketin iç cebinden cep aynasını çıkardım. Yüzüm boştu. Dudaklarım hâlâ parlak kırmızıydı ama yine de rujumu tazeledim. Aynayı cebime koydum, eşyalarımı topladım.

Kalkıp trenden indim. İstasyon burada da ıssızdı. Bekleme salonunda asılı saate baktım. Bir saat yanlış gösteriyordu. Gonk vurdu, görünmez bir elin açtığı kapaktan aşağı mekanik bir kuş düştü. Saatin altında gittikçe çoğalan bir su birikintisi vardı. Köyün adı Strega'ydı, dağların arasındaydı. Daha sonra, Strega'nın bir dehşet kabini olduğunu öğrendim, her şeyin ürkütücü bir şekilde taş kesildiği bir yer. Strega'nın kırmızı ışıklı derin ormanlar olduğunu öğrendim. Strega, birbirlerinin saçlarını özel bir şekilde ören kızlardı. Dağlardan büyük taşlar taşıyan kızlar. Boyunlarını eğip öyle kalan kızlar. Strega yeşilliğin çevrelediği bir göldü. Strega, dünyadaki en çirkin şeyleri aydınlatan bir gece lambasıydı. Strega, öldürülmüş bir kadın ve onun eşyalarıydı. Bavulu, saçları, meyan kökü ve çikolata kutuları.

* * *